

РЕШЕНИЕ

№ 1777

гр. София, 15.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **315** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.5 срещу решение от 30.11.2012 г. по НАХД №11853/2012 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №425/06.06.2012 г., издадено от Директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на Т. Н. Т., в качеството му на управител, са наложени десет административни наказания „глоба” в размер на по 200 (двеста) лева, за нарушение на чл.27, ал.7 във вр. с чл.45 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/. Твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като неправилно е определен субекта на административнонаказателната отговорност. В съдебно заседание, чрез адвокат И., моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 30.11.2012 г. по НАХД №11853/12 г., СРС е потвърдил НП №425/06.06.2012 г., издадено от Директора на СДВР, с което на Т. Н. Т. са наложени десет административни наказания „глоба“ в размер на по 200 (двеста) лева, за нарушение на чл.27, ал.7 във вр. с чл.45 от ЗЧОД.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, и същото е в съответствие с материалния закон.

Решаващия състав на АССГ споделя доводите на касационния жалбоподател, че е нарушена разпоредбата на чл.24, ал.1 и ал.2 от ЗАНН. Съгласно чл.27, ал.7 от ЗЧОД лицата, извършващи дейност по чл.5, съхраняват за срок от три години след прекратяване на трудовото правоотношение и при поискване представят за проверка на компетентните органи документите по ал.3 и ал.6. Разпоредбата на чл.27, ал.7 от ЗЧОД вменява задължение за юридическите лица по чл.2, ал.2 от ЗЧОД, а именно търговци, регистрирани по реда на ТЗ или по законодателството на държава – членка на ЕС, на друга държава – страна по СЕИП, или на Конфедерация Швейцария, които са получили лиценз по реда на този закон, както и търговци, регистрирани в държава – членка на ЕС, в друга държава – страна по СЕИП, или в Конфедерация Швейцария, които имат право да извършват такава дейност съгласно законодателството на държавата, в която са установени, и удостоверяват, че отговарят на изискванията на този закон. Жалбоподателят не се явява такова задължено лице и АНО неправилно е приел в АУАН и в НП, че Танков, в качеството му на управител на [фирма] не съхранява и при поискване не представя документи по чл.27, ал.3 от ЗЧОД. Не може да възникне административнонаказателна отговорност за управителя на дружеството, тъй като всички негови действия и бездействия се осъществяват в качеството му на управителен орган, а не са от негово име и за негова сметка. Последниците от неговата дейност настъпват за дружеството и следва санкционирането да бъде за юридическото лице. Действително в чл.24, ал.2 от ЗАНН е предвидено за административни нарушения, извършени при осъществяване на дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. По отношение на ръководителите, какъвто е жалбоподателят, законът предвижда допустителство и подбудителство, но те са наказуеми, само ако в съответният нормативен акт е предвидено това – чл.10 от ЗАНН. Тъй като в настоящият случай, в ЗЧОД не е предвиден състав за допустителство и предвид императивния характер на чл.10 от ЗАНН, то разпоредбата на чл.24, ал.2 е неприложима.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде отменено, като вместо него се постанови друго, с което се отмени НП.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 30.11.2012г. по НАХД №11853/12г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №425/06.06.2012г., издадено от Директора на СДВР като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление №425/06.06.2012г., издадено от Директора на СДВР, с което на Т. Н. Т., са наложени десет административни наказания „глоба” в размер на по 200 (двеста) лева, за нарушение на чл.27, ал.7 във вр. с чл.45 от Закона за частната охранителна дейност. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.